

PDC-382 Adeseori cărarea mea (I)

James McGranahan

largo

4 A - de - se - ori, că - ra - rea mea e-o ca - le de-n - cer -

8 *cări* E-o ca - le de-n - cer - ca - re grea, dar am și mân - gă -

11 ieri. Căci ori-și - cât de trist aș fi, i - ni - ma

14 mea ne - în - ce - tat E-n mâ - na bu - n-a Dom - nu -

lui, și de iu - bi - rea Lui sunt a-pă - rat

1 Adeseori, cărarea mea e-o cale de dureri

E-o cale de-ncercare grea, dar am și mângâieri.

Căci orișicât de trist aș fi, inima mea neîncetat

E-n mâna bun-a Domnului, și de iubirea Lui sunt apărat

2 Adeseori suspin și plâns și-amar e viața mea

Dar al credinței foc nu-i stins și nici nădejdea mea;

Căci și Păstorul meu, Isus, a plâns și-a și El și-a suferit;

Să am curaj chiar El mi-a spus, căci El pe-orice vrăjmaș a biruit.

3 Când gânduri negre mă răpun. sau când mă simt stingher

Necazul oare cui să-i spun și sfat cui am să cer?

Un prieten bun mi-a mai rămas, iar în necaz un frate bun

La El mă duc cu-amarul meu și planul meu întreg doar Lui i-L spun.

4 Chiar neagra clipă-a morții când vine în calea mea

De tot și toate mă despart, când e să trec prin ea.

Dar, Tu, Isuse ești mereu cu min' și-atunci, ca orișicând

Tu mă păstrezi la pieptul Tău, păzit de brațul Tău, pân-la mormânt.